

KRONOLOJİ

(CHRONOLOGY)

Perinçek-İsviçre Davası'nın Kronolojisi

7 Mayıs, 22 Temmuz ve 18 Eylül 2005

Doğu Perinçek, Lozan ve Bern'de yapılan çeşitli konferanslarda 1915 olaylarının "soykırım" olarak nitelendirilemeyeceğini ifade etmiştir.

15 Temmuz 2005

"İsviçre-Ermenistan" derneği, Perinçek'e karşı dava açmıştır. Dernek, davayı açarken İsviçre Ulusal Konseyi'nin (İsviçre Federal Meclisi'nin alt kanadı) 16 Aralık 2003'te 67 oya karşı 107 oyla aldığı karara atıfta bulunmuştur. Bu kararda şunlar belirtilmektedir: "Ulusal Konsey, 1915 Ermeni soykırımını tanımaktadır. Ulusal Konsey, Federal Hükümet'in de bu soykırımı tanımasını ve bu tutumunu olağan diplomatik kanallarla ifade etmesini istemektedir."

7 Mart 2007

Perinçek'in avukatı Moreillon, mahkemeye gönderdiği mektupta şunları talep etmiştir: 1) 1915 Ermeni meselesiyle ilgili olan katliamlar/soykırımlar hakkındaki hukuksal soruşturmanın süresinin uzatılması. 2) Bahsi geçen trajedinin tarihi çerçevesini inceleyebilmek için Birleşmiş Milletler'den gerekli olan tüm belgelerin talep edilmesi. 3) Mahkemenin, bu tarihi meseleyle doğrudan veya dolaylı bir şekilde ilgilenmemiş olan önyargısız uzmanların görüşlerine başvurması. 4) İmkânların el verdiği ölçüde, mahkemenin uzmanlar aracılığıyla, 1915 Ermeni meselesinin çerçevesinin belirlenmesi için Avusturya, Macaristan, Osmanlı İmparatorluğu, Çarlık Rusyası ve Ermenistan'ın arşivlerini araştırması. 5) Mevcut tarihi araştırmaların ve tarihçilerin tutumları hakkındaki soruşturmanın çapının genişletilmesine karar verilmesi.

9 Mart 2007

Mahkeme, Perinçek'in niyetinin ırkçı bir tutumdan kaynaklandığına, 1915'te Ermenilerin değil Türklerin saldırıya uğradığına ve bundan dolayı onun Ermenilerin de soykırım yapmış olduğunu söylediğine karar vermiştir. Mahkeme; Osmanlı İmparatorluğu tarafından Ermenilere soykırım yapıldığının uzun zamandır kabul edildiği, Mahkeme'nin Ermenilerin başına Birinci Dünya Savaşı'ndan önce ve sonra neler geldiği hakkında bir karar vermesine gerek olmadığı ve "Ermeni soykırımının" Yahudi Soykırımı ile karşılaştırılabileceğini ifade etmiştir.

Lozan Polis Mahkemesi Perinçek'i İsviçre Ceza Kanunu'nun 261bis. Maddesi, 4. Fıkrası gereğince ırk ayrımcılığı yapmaktan mahkûm etmiş ve onu 90 günlük hapis ve 100 İsviçre Franklık para cezasına çarptırmıştır. Buna ilaveten, Mahkeme Perinçek'i İsviçre-Ermenistan derneği yararına manevi tazminat olarak 1000 İsviçre Frangı ve mahkemenin masraflarının karşılanması için 10.000 İsviçre Frangı ödemeye mahkûm etmiştir. Dahası, Perinçek'in dava masraflarının tamamını, yani 5873,55 İsviçre Frangını ödemesine karar verilmiştir.

12 Mart 2007

Perinçek'in avukatı dava kararına itiraz etmiştir. Esasen mahkeme kararının iptal edilmesini ve Ermeni meselesi konusundaki araştırmanın durumu ve tarihçilerin tutumu hakkında ilaveten inceleme yapılmasını talep etmiştir.

13 Haziran 2007

Lozan Polis Mahkemesinin verdiği mahkûmiyet kararı, Vaud Kanton Mahkemesinin Temyiz Dairesi tarafından onanmıştır.

Mahkeme'nin bu kararında sonra Perinçek, kendisi beraat olacak şekilde kararının geri çevrilmesi ve hem sivil hem de cezai anlamda mahkûmiyetten kurtulmak için Federal Mahkeme'ye temyize başvurmuştur. Perinçek özellikle İsviçre Ceza Kanununun 261bis. Maddesi, 4. Fıkrası ve kendisinin temel haklarının çiğnendiğine ilişkin iki kantonal mahkemeye başvurmuştur. Perinçek, ayrıca 1915 olaylarının soykırım olarak nitelenmesi sonucunu veren koşulların bilfiil gerçekleşip gerçekleşmediğinin yeterince incelenmediğini belirtmiştir.

12 Aralık 2007

İsviçre Federal Mahkemesi Aralık 2007 kararında Perinçek'in temyiz istemini reddetmiştir.

10 Haziran 2008

Perinçek, İsviçre temyiz mahkemelerinden sonuç almamasından dolayı, 10 Haziran 2008'de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne başvurmuş ve İsviçre mahkemelerinin AİHS'in 10. Maddesinde düzenlenen ifade özgürlüğü ilkesine aykırı davrandığını ileri sürmüştür. Perinçek, İsviçre Ceza Kanunu'nun 261bis. Maddesi, 4. Fıkrasının Bern-Laupen Mahkemesi'nin aynı konudaki bir önceki kararına istinaden yeterince öngörülebilirlik içermediğini ve demokratik bir toplumda ifade özgürlüğünü engellemenin gerekli olmadığını belirtmiştir. Perinçek, ayrıca İsviçre mahkemelerinin AİHS'in adil yargılamaya ilişkin 6. Maddesine, cezaların yasallığına ilişkin 7. Maddesine, ifade özgürlüğüne ilişkin 10. Maddesine, ayrımcılık yasağına ilişkin 14. Maddesine, hakların kötüye kullanılmasına ilişkin 17. Maddesine ve hakların kısıtlanmasının sınırlarına ilişkin 18. Maddesine aykırı düştüğünü belirtmiştir. Perinçek, içtüzüğün 60. Maddesine göre, Sözleşme'nin 41. Maddesinin uygulanmasını, uğradığı manevi zararların hakçalık ilkesine uygun şekilde tazminini talep etmiştir.

18 Ocak 2011

İsviçre Adalet Bakanlığı, AİHM'de açılan davaya ilişkin savunmasında, İsviçre Mahkemesi'nin kararının AİHS'in ifade özgürlüğüne ilişkin 10. Maddesinin 2. Fıkrasına ve 17. Maddesine uygun olduğunu vurgulamıştır. Buna ek olarak, İsviçre Hükümeti ulusal mahkemelerin takdir yetkisini öne sürmüş ve Perinçek'in AİHM'de açtığı davanın reddini talep etmiştir.

15 Eylül 2011

Türk hükümeti, üçüncü bir taraf olarak, 15 Eylül 2011 tarihinde görüşlerini AİHM'e yazılı olarak bildirmiştir. Türk hükümeti, görüşlerinde, davaya ifade özgürlüğünün savunulması amacı ile müdahil olduğunu belirtmiştir.

17 Aralık 2013

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Perinçek-İsviçre davasında, İsviçre'nin

AİHS'in ifade özgürlüğüne ilişkin 10. Maddesini ihlali ettiğini hükme bağlamıştır.

11 Mart 2014

İsviçre Federal Adalet Ofisi, yazılı bir açıklamayla, İsviçre'nin AİHM'in 17 Aralık 2013 tarihli kararına itiraz ederek AİHM Büyük Daire'ye başvurmaya karar verdiğini belirtmiştir.

2 Haziran 2014

İsviçre tarafından yapılan başvurunun AİHM tarafından kabul edilmesiyle birlikte dava Büyük Daire'ye taşınmıştır.

25 Ağustos 2014

Ermenistan, AİHM'de İsviçre-Perinçek davasına üçüncü bir taraf olarak müdahil olmak için Büyük Daire'ye başvurmuştur.